

ליגת IFL
ועדת המשמעת

החלטה מס' 3/2014

בעניין –

הקומישנר נ' כריס דיוויס, שחקן פתח תקווה טרופרס

החלטה מיום 7 אוקטובר 2014

רקע

1. בתאריך 2 באפריל 2014 הביא הקומישנר תלונה נגד כריס דיוויס (השחקן), שחקן פתח-תקווה טרופרס (הקבוצה). בינתיים יצאה הליגה, ועמה ועדת המשמעת, לפגרה. לקראת פתיחת עונת 2014-2015, חידשה הועדה את פעילותה ובכלל זה את הטיפול בתלונה.

עניין זכות התגובה

2. התלונה הועברה על-ידי הקומישנר אל הקבוצה באותו היום, ונקצב פרק זמן לתגובת השחקן. פנייתו של הקומישנר לקבוצה ביקשה "להביא את התלונה לידעת השחקן וצוות הקבוצה" (הדגשה שלנו) והוסיפה: "כמובן שלשחקן יש את מלוא זכות התגובה" (הדגשה שלנו).
3. בכל זאת, ב-8 באפריל התקבלה אצל הקומישנר תגובה, הכתובה מחד גיסא בגוף שלישי, אך נחזית מאידך להיות מוגשת בשם "כריס והנהלת ה troopers". תגובה זו הועברה גם אל ועדת המשמעת. באותו יום כתב שוב הקומישנר, לבקשתנו, למנהלי הקבוצה והבהיר: "התלונה שהוגשה היא כנגד השחקן כריס דיוויס ולא כנגד הקבוצה. על כן נשמח לקבל את תגובת השחקן (לא של הקבוצה) תוך 24 שעות" (הדגשה שלנו). תגובת השחקן לא באה בפנינו.
4. לפני הדיון בתלונה לגופו של עניין, נשוב ונאמר: גם אם תוצאות בירור משמעותי בפני ועדה זו יש בהן כדי להשפיע על קבוצתו של השחקן נגדו הוגשה תלונה, התלונה – תלונה נגד השחקן היא. **זכות התגובה, כפי שהדגשנו כבר בעבר, שמורה לו ולו בלבד. זכות אי-התגובה גם היא שמורה לו ולו בלבד.** ועדה זו אינה יכולה, וכללי הצדק הטבעי אינם מתירים לה, להתחשב בתגובה מצד כל גורם אחר, גם אם היא נחזית או נטענת להיות בשמו ועל דעתו. הועדה אינה רשאית, למעט בנסיבות חריגות שבהריגות, לראות בתגובה שלא מטעם השחקן משום הודאה במעשים, הודאה באשמה, מחלוקת על העובדות שנטענות בטופס התלונה, בקשה להקלה בעונש, וכיוצא בזה.
5. ובכל זאת, עם חידוש עבודת הועדה, ביקשנו מן הקומישנר לאפשר לשחקן – שוב – להגיש את תגובתו הוא, לפני משורת הדין, על אף הזמן שחלף. עד כה, לא נתקבלה תגובתו. בהעדר תגובה של השחקן עצמו, המובאת ככתבה וכלשונה בפני הועדה, אין אנו רשאים להביא בחשבון את תגובת הקבוצה ולראות בה טענה או ראייה נגד השחקן או בעדו.
6. **ונדגיש שוב:** אין מניעה שהקבוצה תביא את עמדתה בפני הקומישנר כחלק מהליך בירור התלונה. אין מניעה שהקומישנר יבקש לתקן את כתב התלונה על סמך מידע רלוונטי שיקבל מן הקבוצה, או שיתחשב במידע כזה

אף בניסוח התלונה, בבקשתו להטלת צעדים משמעתיים, ובטיעונו לעונש (וראו לעניין זה חוות דעתו המסכמת של הקומישינר מ-5 אוקטובר 2014). אין גם מניעה כי תלונה, התגובה לה ואף החלטות ועדה זו תכתבנה, במקרים המתאימים, בשפה האנגלית. בוודאי שאין מניעה כי שחקן יתייעץ, לפי בחירתו הוא, בחבריו לקבוצה או בבעלי תפקידים בה בהכנת תגובתו שלו.

7. **אין זו הפעם הראשונה שתגובתו של שחקן שעניינו עומד בפנינו לא הובאה בפנינו, או שתגובה ניתנה על-ידי קבוצתו של שחקן.** לאור זאת, וכלקח לעונה הקרובה, אנו מורים לקומישינר כי מעתה ואילך, יגיש תלונות ויודיע על זכות התגובה ישירות לשחקן – ואז יכתב את הנהלת הקבוצה. אנו גם מורים לו שלא להעביר אל הועדה תגובות שלא הועברו אליו ישירות מן השחקן נשוא התלונה.
8. לעניין תלונה זו, כאמור, לא הבאנו את התגובה הנ"ל בחישובנו מן הטעמים שנדונו לעיל.

התלונה

9. יסודה של התלונה הוא במאורע מיום 28.3.14 במהלך הרבע השלישי של המשחק בין קבוצת ת"א פיונירס לבין קבוצתו של השחקן. מהלך המשחק אינו מהותי לבירור התלונה, שכן יסודה בכך שבשלב מסוים, הורחק השחקן בשל כניסה לא מאושרת לתחומי המגרש, ללא פדים או קסדה. על פי דו"ח השיפוט, השחקן רדף אחרי שחקנים ואף אחר שופטי המשחק, ונקט כלפי האחרונים באיומים על שלמותם הגופנית. כך גם על-פי הבהרות שסיפקו שני שופטים שונים, לבקשת הקומישינר (הבהרות השופטים).
10. הקומישינר ציין בתלונה כי אין זו הפעם הראשונה בה ננקטים איום כלפי שופטי הליגה. על-יסוד זה, ביקש הוא "למצות את הדין עם השחקן".

סמכותה של ועדת המשמעת

11. ביום 1.9.13 הקים הועד המנהל של העמותה את ועדת המשמעת של הליגה ואף מינה את יושב הראש שלה. כך ייפה הועד המנהל את כוחו של יו"ר הועדה "לדון ולשפוט בענייני הליגה ע"פ תקנון. בהיעדר תקנון מחודש, תדון ע"פ התקנון הישן ונוהגי ונוהלי הליגה עד כה." בכך גם הואצלו לועדה הסמכויות המשמעתיות שבתקנון (למשל, סעיפים 4.5, 4.6, ו-5.12 לפרק A לתקנון). על-יסוד זה, קיימה הועדה בירור ופסקה במספר תלונות אותן הגיש הקומישינר.

בירור התלונה

12. בין אלה, אכן דנה הועדה במספר מקרים שביסודם התנהגות לא ראויה כלפי שופטים. ראו למשל, עניין קראוז (החלטה מס' 2/2013, הקומישינר נ' מוטי קראוז, שחקן תל-אביב סייברס, הח' מיום 5 ינואר 2014). שם כתבנו:

התנהגותו של [השחקן] מהווה עבירה ברורה על הוראות תקנון הליגה, ובפרט, הוראות הקוד המשמעתית בפרק B של התקנון. התקנון, המסדיר את פעילותם של כל הקשורים בליגה ובהם שחקני הקבוצות (ראו סעיף 1, פרק A), קובע כי הפרת הוראותיו עשויה להביא לנקיטתם של צעדי משמעת (סעיף 1, פרק B). במיוחד קובע התקנון 22 כללי התנהגות עבור שחקני הליגה (סעיף 3, פרק B). מעשיו של השחקן הפרו את חובת הייצוג הספורטיבי (שם, ס"ק c); את החובה לקבל הצלחה וכשולן באופן הראוי (שם, ס"ק I); את החובה לנהוג בכבוד כלפי שופט המשחק, חבריו לקבוצה, חברי הקבוצה היריבה והקהל (שם, ס"ק j); את החובה לנקוט לשון נקייה (שם, ס"ק I) ולהמנע מאלימות (שם, ס"ק m). במיוחד, מהווים מעשיו עבירה גסה על החובה לכבד את שופטי המשחק ולקבל את פסיקותיהם (שם, ס"ק n) ולהמנע מלפנות אליהם בצורה גסה (abusive manner – שם, ס"ק o).

באותה פרשה גם הדגשנו:

ברצוננו להדגיש את חומרתם המצטברת והכוללת של מעשיו של השחקן: כך אין לקבל התפרצות על שופטים, וודאי שאין לקבל קללות המופנות אליהן בכל שלב ואופן ... אין לקבל דחיה מוחלטת ובוטה של סמכות השופטים לאחר הרחקתו של שחקן...

ואף הוספנו:

מעשים מסוג זה חותרים תחת יסודות הליגה, מחבלים במאמצי הבניה שלה ופוגעים בכלל אלה הנוטלים בה חלק. שחקנים, מאמנים, בעלי תפקידים בקבוצות, ואף בעלי תפקידים שונים בליגה מילאו וממלאים את חלקם בעשייה מרצון ושלא על-מנת לקבל שכר. הם תורמים מזמנם, מכיסם וממסירותם להצלחת המטרה של הנחלת הספורט בישראל. כך גם שופטי הליגה, העושים את עבודתם במסירות ושלא למטרת רווח. על הליגה להוקיע מעשים מסוג זה באופן שאינו מתפרש

לשתי פנים; למותר לציין כי יש לעקור מן השורש כל מופע של אלימות, מילולית או אחרת, כלפי שופטי המשחק.

הדברים יפים גם לעניינו.

בירור התלונה

13. אין אנו רואים כל סיבה שלא לקבל ככתבה וכלשונה את המובאה מדו"ח השיפוט המצוטטת בכתב התלונה או את ההבהרות שסיפקו לדו"ח שנים משופטי המשחק. לפני משורת הדין, עיינו – בזהירות יתרה – גם בתגובה הנדונה לעיל, וגם בה לא מצאנו יסוד לערער על הראיות האמורות.

14. על סמך זאת, אנו קובעים כי מעשיו של השחקן אכן היו הפרה בוטה של הוראות תקנון הליגה שנזכרו לעיל ובכתב התלונה.

העונש

15. בשיקולי העונש, הבאנו בחשבון הן את חומרת המעשים והן את בקשתו של הקומישינר למצות את הדין עם השחקן. נתנו דעתנו גם על ענישה שפסקנו במקרים דומים בעבר – גם אם כל מקרה ונסיבותיו הוא. התחשבנו גם, למרות האמור לעיל, בטיעונים לעונש שהוצגו בתגובת הקבוצה, ורשמנו לפנינו את מאמציו של השחקן למתן את התנהגותו על המגרש. יחד עם זאת, כבר עמדנו על תופעת האיום על שופטי הליגה. בעניין זה כתבנו כבר, ויותר מפעם אחת, כי "יש לעקור מן השורש כל מופע של אלימות, מילולית או אחרת, כלפי שופטי המשחק." למעשיו של השחקן במשחק הנדון אין מקום בליגה.

16. משום כך, אנו מחליטים כי:

- א. **השחקן יורחק בפועל מכל פעילות בין-קבוצתית בתקופת קדם-העונה** (טורניר ומשחקי קדם-עונה);
- ב. השחקן יורחק בפועל **משלשה משחקי עונה סדירה**;
- ג. אם יפר השחקן את התקנון בעתיד באופן דומה (או את הוראות החלטה זו), לפי החלטה של ועדת המשמעת, **יורחק מכל פעילות בליגה לצמיתות**;
- ד. הקומישינר יהא אחראי לביצוע הענישה.

סוף דבר

17. לצערנו, לא היה בפסיקתנו הקודמת כדי להרתיע. לא נהסס להחמיר בענישה עד כדי הרחקת שחקנים, גם לצמיתות, מכל פעילות בליגה ואף מהשתת עונשים על קבוצות ששחקניהן יאימו על שופטים. על כן אנו מורים לקומישינר להביא את נוסח ההחלטה במלואה בפני כל גורמי הליגה.

עומר סלע

נציג השופטים

טים פלוטקין

נציג השחקנים

רותם גלעדי

יו"ר הועדה